

Verbinden met de glinstering van de geestelijke Hiërarchie

Stefan Van Meirhaeghe

Agni School

Voor de lezer

Dit boek bevat de neerslag van twaalf meditatieve samenkomsten, gehouden van 8 tot 23 juni 2026. Elke dag staat in het teken van een aspect van de geestelijke hiërarchie van deze planeet: de zeven ashramische Meesters, de drie Grootmeesters, Sanat Kumara en ten slotte het Hart van de Aarde als synthese.

De audio-opnames van de toelichtingen en meditaties in dit boek zijn te bekomen via de website van de Agni School.

Het doel van deze beschouwingen is dat het hart van de mens ontwaakt voor de werkelijkheid dat hij een wezen van bewustzijn is, binnen een hiërarchie van bewustzijn die samen het innerlijk leven van deze planeet vormt. Dat hij zijn bestaan, en dat van alle levensvormen, in één planetaire doelstelling vervat weet, waaruit de wil tot bewuste samenwerking met de planetaire hiërarchie, het innerlijk bestuur van deze planeet, steeds krachtiger naar voren komt.

Met elk moment van aandacht voor deze teksten breng je je bewustzijn in de gelegenheid de liefdevolle uitwisseling met de hiërarchie substantieel te verwerkelijken. Je opent in jouw hart de weg naar de glinstering van vreugde in hun hart. Het innerlijk leven van deze planeet wordt zo stapsgewijs een levende en stralende werkelijkheid in ons hart.

Inhoud

1. Meester Morya *8 juni 2026*
 2. Meester Djwhal Khul & Meester Kuthumi *9 juni 2026*
 3. de Venetiaan *10 juni 2026*
 4. Meester Serapis *11 juni 2026*
 5. Meester Hilarion *12 juni 2026*
 6. Meester Jezus *13 juni 2026*
 7. Meester Saint Germain *17 juni 2026*
 8. de Mahachohan *18 juni 2026*
 9. de Christus *19 juni 2026*
 10. de Manu *20 juni 2026*
 11. Sanat Kumara *22 juni 2026*
 12. het Hart van de Aarde *23 juni 2026*
-

Dag 1 · Meester Morya

8 juni 2026

T o e l i c h t i n g

De vreugde, het geluk van een mens, is uiteindelijk de keuze van de aandacht.

Het geluk ligt in de keuze van de aandacht, omdat uiteindelijk: geluk is een bewustzijnsstroom. Geluk is niet een emotie. Geluk is een openbaring van bewustzijn, die gepaard gaat met het buddhisch gebied. Dus wanneer uw aandacht in het buddhisch gebied ligt, is er vreugde. Is er een stroom van liefde-wijsheid.

Als je bijvoorbeeld kijkt naar de werken van Djwhal Khul, daar gaat geen emotie van uit. Maar daar gaat wel een diep gevoel van uit. Als je de werken van Djwhal Khul leest, dan voel je een heel diepe liefde in openbaring.

En dus je ziet hoe de meester permanent in een vreugde leeft, in een onaantastbare vreugde, omdat men dus eigenlijk in de aandacht van het buddhisch gebied leeft, de hele tijd. Dus vreugde is uiteindelijk een aandachtsveld.

Hoe meer we dus in onze eenpuntigheid in staat zijn om te kiezen voor het buddhisch gebied, te kiezen voor een stroom die oneindig is, dat je voelt: nu richt ik mij op de stroom in mezelf die een oneindige mogelijkheid bevestigt.

Dat je dus niet uw aandacht richt op datgene wat u beperkt en begrenst, maar dat je dus weet, van binnenuit: er is in mezelf een oneindigheid aanwezig. Er is in mezelf een voortdurende stroom van mogelijkheden die zich realiseert.

Mijn leven is in essentie één grote stroom van openbaringen, van nieuwe dieptes, van verruiming, van inzichten, van constant leven dat toeneemt.

Hoe meer we dus op die stroom gericht zijn binnen de beperkingen zelf, zullen we steeds meer in een vreugde komen.

Want die stroom, dat is uiteindelijk het buddhisch gebied.

Het is doorheen het buddhisch gebied dat we voeling hebben met die stroming, die stroming van oneindige mogelijkheden. Die stroming van het leven zelf.

Dat je voelt: ik laat het leven de hele tijd toe.

Dus dat is een heel andere gerichtheid dan mentaal gericht te zijn, of dan emotioneel gericht te zijn.

Het is belangrijk om dat te beseffen, want je weet eigenlijk voor uzelf: het leven is niet begrensd tot zintuigen, niet begrensd tot emoties en tot gedachten. Mijn leven is daar niet begrensd toe.

Mijn leven wordt helemaal zelfs niet verklaard door die drie ervaringen. Daarmee kan ik de ervaring van de slaap niet verklaren.

Daarmee kan ik de ervaring van een planeet niet verklaren. Daarmee kan ik de ervaring of het bestaan van een heilige niet verklaren.

Je voelt gewoon dat je daar voorbij moet gaan.

Je moet voorbij de stroom van gedachten, gevoelens en zintuigen gaan, om bepaalde dingen te kunnen begrijpen. Om bepaalde dingen te kunnen ervaren.

Je kunt het geluk van een meester niet ervaren door te denken.

Je kunt het geluk van een meester niet ervaren door in emoties te stromen.

Je voelt gewoon: het geluk van een heilige, van een meester, van een avatar is uiteindelijk een andere vorm van geluk. De liefde waarin zij leven is niet met gedachten te ervaren. Is niet met ons gevoelsleven te ervaren. Is niet met de zintuigen te ervaren.

Je kunt daar reflecties van ervaren, maar je weet dat dat niet hetzelfde is. Je weet gewoon: er is een diepere ervaring in het leven aanwezig, en dus dien ik die ervaring te exploreren door mijn aandacht. Geluk is een wetenschap.

Geluk is een wetenschap omdat je door uw aandacht - wetenschappelijk eigenlijk - de gelaagdheden van het leven opzoekt en aanboort, en dus ook de laag van geluk. De laag van vreugde. Daarom, zoals in de uitnodiging stond, dat meesters in een onwankelbare vreugde leven omdat hun eenpuntigheid in het buddhisch gebied gevestigd is.

Men verlaat het buddhisch gebied niet meer. Onmogelijk.

Dus er is een onwankelbare stroom van vreugde de hele tijd aanwezig.

En zo is het dan dat we steeds meer zullen merken, dat we eigenlijk niet meer gaan toelaten dat een emotie bepaalt wat uw ervaring van het leven is. Dat we niet meer toelaten dat een gevoelsstroom de macht heeft om uiteindelijk de stroom van vreugde te overschaduw.

Dat je ziet: ik kies eigenlijk steeds meer - en dat is die wetenschap van het geluk - ik kies steeds meer om in een geluk te leven.

Je hoeft niet in de moeizaamheid van uw gevoelens te leven. Niemand vraagt u dat. Niemand zegt dat je dat moet. Je mag perfect in geluk leven. Middenin de beproevingen van uw emoties. Want de beproevingen zijn gewoon onze eigen emoties natuurlijk.

Je kunt perfect bijvoorbeeld tegenover een doodsproces staan vanuit een geluk. Perfect. Maar de emoties zeggen: ja maar, dat kan toch niet? Of: dat is toch niet zo eenvoudig? Of: is dat dan wel juist?

Ja, door de wetenschap van geluk merken we dan dat onze aandacht ofwel in die emoties of gedachten verzeild geraakt, ofwel dat we steeds meer standvastig in een realisatie komen van de keuze gelukkig te zijn.

De keuze om dus voortdurend op die stroom van oneindige mogelijkheden in uzelf gericht te blijven. Te voelen: ik kies om naar die stroom te kijken. Ik kies om mijn leven als die stroom te bekijken. En niet mijn leven te reduceren tot zuiver de ervaringen van gedachten, gevoelens en zintuigen. Ik ben meer dan dat, dus ik richt mij ook op meer dan dat.

En dat is uiteindelijk wat de discipel kenmerkt die dus de persoonlijkheid meer en meer offert aan dat buddhisch gebied, dat gebied van liefde-wijsheid.

En het is zo dat we onze uitstraling natuurlijk veranderen.

Onze uitstraling, onze uitwerking op het leven rond ons, op de levensvormen rond ons, verandert naarmate we dus eigenlijk ook onze aandacht veranderen.

Ben je gericht op dat buddhisch gebied, dan heb je een heel andere invloed, en inspireer je op een heel andere manier dan wanneer je in mentale kaders u uitdrukt. Of in emotionele kaders, of in zuiver zintuiglijke, stoffelijke ervaringen u uitdrukt.

Waar uw aandacht aanwezig is, dát deel je met de mens.

En daarom, hoe meer je uw aandacht in de vreugde bewaart, dan merk je, dan beseft je: mijn invloed op een emotionele mens is daardoor veel groter dan elke oplossing die ik misschien in het lichaam probeer te voorzien.

Het moment dat ik in vreugde bij iemand kan zijn, kijk naar een meester, kijk naar de mahatma's, kijk naar de verhalen die er zijn van de avatars, of uw eigen ervaringen:

je gaat daar niet naartoe om een lange babbel te slaan. Je gaat daar naartoe om in de aanwezigheid te zijn. En je bent geholpen.

Je zegt niet: je hebt me niet geholpen - ik ben eigenlijk niet geholpen geweest...

Integendeel. Je voelt gewoon dat door de aanwezigheid van die wezens al uw problemen opgelost worden.

Dus het is belangrijk om natuurlijk daarin helderheid te verwerven voor onszelf en dus te zien: dat is dus eigenlijk een manier waarop het leven geleefd kan worden. En een manier waarop dus het leven eigenlijk ten goede komt van ander leven.

Dus heel belangrijk om de waarde van onze aandacht opnieuw te beseffen en de wetenschap van geluk in te zien.

Het moment dat we kiezen voor het buddhisch gebied, het moment dat we kiezen voor die grote stroom van mogelijkheden in onszelf, te

zien dat, wat er zich ook voordoet in uw leven, hoe beperkend het ook kan aanvoelen in uw gevoelens, in uw gedachten, dat dat niet de realiteit is waarin je leeft. Dat je perfect op hetzelfde moment toegang hebt tot een veel groter leven.

Dat dat groter leven niet weg is omdat er emoties zijn.

Dat dat groter leven niet weg is omdat er bepaalde gedachten zijn.

Dat je ziet: de meesters zijn niet weg omdat ik een emotie heb.

De meesters zijn niet weg omdat ik een bepaalde gedachte heb.

En dus ook het buddhisch gebied in mezelf, in deze aarde, de stroom van geluk van deze aarde, de vreugdestroom, is niet weg omdat ik emoties heb.

Dus op dát moment wordt het een wetenschap.

Op dát moment wordt het wérkelijk een discipline.

Dat je ziet: ik heb eigenlijk de mogelijkheid om ondanks dit, ondanks dat, ondanks mijn gevoelens, te kiezen voor een groter geluk. En dus een geluk uit te stralen. Een vreugde uit te stralen.

Zoals men soms zegt: leef in de stilte van uw hart. Daarmee wordt bedoeld: verplaats u! In plaats van te leven in de wereld van gedachten en gevoelens en de zintuigen, leg uw anker, leg uw huis, leg uw grondvest in de stilte van uw hart en wandel zo door de wereld. Dan krijg je een heel andere ervaring.

M e d i t a t i e

En je komt tot rust.

En je weet: doorheen elke dag sta ik in evolutie.

En dat betekent dat mijn zeven lichamen in beweging zijn, dag en nacht.

Dus ook mijn stoffelijk bewustzijn is dag en nacht in evolutie,
in beweging, zich aan het ontwikkelen
door de invloeden van mijn bewustzijn,
door de krachten van de omgeving.

En dus je komt stil te staan bij het leven van het stoffelijk bewustzijn.
Dat je voelt: dat is een vorm van leven in openbaring.

Je kunt dat stof noemen, maar je kunt dat ook geen naam geven.

En dan kom je in een grotere objectiviteit.

Dan zie je steeds helderder: dit is leven op één of andere manier
uitgedrukt.

Gedifferentieerd leven,

met zijn eigen ervaring, zijn eigen smaak, zijn eigen mogelijkheden.

Maar ook met een oneindigheid in zich,

omdat het juist leven is dat zich openbaart.

Er is geen einde aan haar mogelijkheden.

Dus ook het stoffelijk bewustzijn staat in een oneindige ontvouwing.

En ook het emotioneel bewustzijn is voortdurend in beweging.

Is zich voortdurend aan het ontwikkelen, dag en nacht.

En ook daarin is leven aanwezig.

Is er een ontwikkelend principe zichtbaar, een ontwikkelende essentie.

Iets wat het leven is van al die emotionele vormen.

Iets wat het oerlicht is, waaruit al die vormen verschijnen en leven hebben.

Dat het hetzelfde leven is, dezelfde stamcel,
ook van het stoffelijk gebied, maar dus anders gedifferentieerd.

Dat het leven zich ook openbaart als mentale vormen, mentale stroming.

Concreet mentale stroming.

Dat dat een wijze is waarop het kosmisch leven zich uitdrukt,
zich concretiseert,
een vorm aanneemt.

Alleen al in die ervaringen zie je dus dat je toegang hebt,
zelfs doorheen de gedachten, doorheen de emoties, doorheen de stof,
dat je toegang hebt een oneindig leven te zien.

Dat je ziet: in die vormen, doorheen die vormen, kan ik een oorsprong zien.

Kan ik een bron waarnemen waaruit ze gedifferentieerd zijn.

Midden in de beperking, midden in de begrenzing, kan ik het oneindige erdoor zien.

Kan ik dus de stroom van oneindig bewustzijn,

de stroom van oneindige ontwikkeling,

gaan waarnemen.

En je voelt dus: dat vraagt de juiste aandacht.

Dat wordt opgebouwd.

Die zienswijze is een verruiming van ons eigen bewustzijn.

Die zienswijze is de wijze waarop de ziel intuïtief begint te kijken naar de werkelijkheid.

Waarin de ziel naar een diepte zoekt.

Met diepte kijken naar het leven is een buddhische eigenschap.

Kijken op een manier dat er meer te zien is dan de vorm.

Je zou het kunnen vergelijken met iemand die zegt dat hij of zij diep geslapen heeft.

En dat je dan vraagt: zeg eens iets over die diepte dan.

Dat is buddhisch waarneming: dat je over die diepte iets kunt zeggen.

Dat dat niet één grote zwarte ruimte is.

Maar dat je daar over die werkelijkheid iets kunt zeggen.
Over die stroming waarin je verbleven hebt.

Zo komen we ook in het hoger mentale, de ziel.
De hoger mentale stroom van deze planeet,
van dit zonnestelsel.

Dus hier beginnen we in de ruimte te komen die bovenpersoonlijk is,
die boven tijd en ruimte begint uit te stijgen.
Je kunt wel nog een gevoel hebben van abstracte ruimte,
de ruimte van de zielenwereld.

En dan brengen we onze aandacht in die stroom van de aarde,
waarin meesters en avatars samenleven, op aangesloten zijn.
Waarin bijvoorbeeld de werken van Djwhal Khul gedijen,
waarin dus de liefde en het geduld van mahatma's een oorsprong
hebben.

Waarin je van een bepaalde diepte van gevoel kunt spreken
die niet meer emotioneel is, maar met het hart te maken heeft.
Een diepte die tegelijk licht is,
die helemaal niet zwaar is of donker is.
Maar een lichte diepte,
een vederlichte diepte.

En laat toe dat je je daarin onderdompelt.
Dat dat bewustzijn, dat dat sprankelend bewustzijn,
maar ook dat standvastig bewustzijn,
dat je voelt: dit is een lichtheid die niet verandert,
die niet in zwaarheid kan omslaan.
Dit is lichtheid van nature.
Niet lichtheid als een uitkomst van iets.

Dus komt ook je hart in een lichtheid van leven.

Liefde brengt een lichtheid.
Het is geen stroperige vorm van liefde of emotie.
En net daarom dat je voelt dat ze alles vrijlaat.
Het is niet een energie die zich bindt.
In de vreugde worden we licht omdat dus het ego vervaagt,
tot er op de duur alleen maar vreugde is in openbaring.

Dus je kunt bijna aanvoelen, we kunnen bijna uitreiken,
naar de ervaring van zuiver nog vreugde te zijn.

Zuiver nog die lichtheid te zijn, en daardoor te voelen
dat we een heel andere uitstraling krijgen.

Dat we dus ook de uitstraling van een meester gaan begrijpen
als een wezen dat onafgebroken permanent geconcentreerd is